

БІЛЯТОВІЦІ

Місячник Української Католицької Церкви № 1 (25) Рік III

Христос Родився!

Радісних
Свят!

«Радій, український народе,
Вітай Месію всіх - Царя,
Прохай Його, щоби ця хвиля
Тобі мир-щасти принесла

... на краще життя».

(Д. Назарко)

З нагоди Різдвяних свят,
Нового року та
Святого Йордану
бажаємо нашим читачам
доброго здоров'я
та Божої благодаті

Редакція

Різдвяне вітання
Перемиського Владики
для вірних УГКЦ у Польщі
січень 1993 р.

Христос Родився!

«Нині Діва родить творця всіх, рай приносить
серпти, зоря показує Христоста - Сонце для тих, що
в темряві. Мутори, просочені вірою, поклоняються
з дарами, пастури бачать чудо, ангели ж співають,
промовляючи, слава на висотах Богосі!»

Дорогі мої Брати і Сестри!

Так співає наша сяяча Церква у великі дні Христово-
го Різдва. Ті слова Великого Повечеря вмішають всю
правду про Бога і про людину.

Ісус Христос сонем для тих, що у темряві!

Вже недалекий час, коли весь світ буде відзначати
2 тис. літ від Різдва Ісуса Христа. І що ми бачимо нині
у цьому світі? Багато людей відкликається Його науку. Світ
не розуміє Христового визволення, всі закуті в кайдани,
які світ називає свободою. Протягом час без наказів
і заборон. Має заникати почуття вини, говориться, що
добро і зло залежать від умов, війни, кривди. Слеку-
люється правами людини, шідяться дорослих і мо-
лодих.

(Закінчення на 7 сторінці)

НА НАШ ПОГЛЯД

Йорданська вода

Святий Іван займає почесне місце серед апостолів. Його
святе думками початків історії пояснює, а навіть всесвіту.

«На початку було слово» - слово, що його Господь дав
людині з надією на спасіння. Саме вона була першою
зірницею, яка проповідувала людині майбутнє на чорному
небосхилі життя. Коли настав час «Слово сталося тілом».

Нетоміто, але реально Бог став людиною. Здивувалися

всі, поклонилися пасторі...

Все мало свій початок над Йорданом. У день, коли серед
учнами Івана Хрестителя повинився Ісус Христос, слова
Пророка поділили на слухачів. Каялися за грехи, прирікали
поправу, схилили голови перед Іваном, щоб обмити себе
Йорданською водою. Христос не каявся, але прийшов на те,
щоб взяти на себе подсъки грехів. Не прирікав поправи, але
дав початок навернення і напрямив наші життєвські стежки
до Бога. Саме задля нас прийшов над Йордан, увійшов
поміж грішників і попросив Івана обмити. Від того момен-
ту, що може і у свій час не був помічений, перед людиною
постала нова якість життя.

«Великі діла божі» нетоміто відбуваються і в житті
Церкви. Усі Святі Тайни, почавши від Хрещення, це не-
помітні дія божі, дані Богом на те, щоб наше життя становило
більш порядним, щоб християнин був світлом світу і сіллю
землі. А початок цього був над Йорданом.

о. І

Усім, хто цирим словом приєднав
нас з Різдвяними святами та третім
віже роком праці, тим, хто нам'ятає
про нас і своїми кореспонденціями до-
помагає редакувати місячник, нашим
прихильникам і постійним читачам
складаємо найсердечніші святочні по-
бажання.

Редакція

(Закінчення на 2 сторінці)

Вже минуло 18 місяців від того часу, коли
Глава Української Грекокатолицької Церкви,
Блаженніший Миррослав Іван Любачівський по-
вернувся до свого престолу у Львові. Від того
часу Церква, якою він керує, зазнала внутрі-
шньої перебудови і стабілізації.
Перший період, після повернення Кардинала
Івана Любачівського, відзначений відвідуваннями
своїх пасторів, багатоподібними богослужіннями
і святкуваннями не лише у західному регіоні
України, але й у Києві.
З квітня по липень 1991 р., Церква була остаточно
а окремі церковні структури зокрема, зареє-
стровані як юридичні особи у столиці України.
Отже, кожна єпархія, деканат, парафія чи наві-
ально-духовні заклади Церкви були юридично
оформлені. Таким чином, Церква була остаточно
но повністю легалізована і публічно визнана.
З початку 1991 р. всі зустрічали нашої Церкви були
спрямовані на: зміщення своєї внутрішньої
структур, встановлення відповідної адміні-
страції в єпархіях в межах України, нападожен-
ня зв'язків із Церквою у діаспорі, а також забез-
печення напевних контактів з Святым Престо-
лом і представництвом нашої Церкви у Римі.

Сьогодні, на своїй Батьківщині, Українська
Гrekокatolicka Церква має: 11 єпископів
(включно з Кардиналом), три єпархії (Львів-
ську, Івано-Франківську і Мукачівську), близь-
ко 2300 церков і парафій, понад 1100 священ-
ників.

Через 175 років відновила роботу Києво-Могилянська академія

Ще кілька років тому про те можна було тільки
помріти. Власне, як і про вільну Україну. Створення
колись і відродження Академії тепер стало вивом
праць українського народу до повноцінного життя
вільної європейської нації, а не сонного животіння
безправної провінції чужих імперій.

Вигоди цієї школи (другої в Україні, якщо
брати до уваги засновану 1576 р. Острозьку академію)
ведуть до кінця XVI-початку XVII ст., коли в Києві, як
і по всій Україні, розгорнувся могутній визвольний рух
проти польської віади. Яскравим прикладом народ-
ного опору стало створення 1615 р. Київського

(Закінчення на 6 сторінці)

Сучасний стан Української Грекокатолицької Церкви

(Закінчення з 1 сторінки)

ників (разом з ієромонахами), 350 монахів різних чоловічих чинів, біля 800 монахинь, близько 950 семінаристів (разом з тими, які навчаються в Україні і за кордоном), і більше 5 млн. вірних, з яких 300 тис. живуть у центральних і східних областях України. Згromадження грекокатоликів знаходяться у Києві, Вишгороді, Охтирці, Луганську, Полтаві, Донецьку, Миколаєві, Одесі, Херсоні, Севастополі, Сімферополі, Кам'янці-Подільському, Вінниці, Житомирі, Володимир-Волинському, Луцьку і т. д.

Церковно-державні відносини

Під час відівдання різних згromаджень на обласному чи міському рівні, Кардинала Любачівського приймали з широко пошаною і найвищими почестями. Йому надали почесне громадянство. У Касai (24-27 травня 1991 р.) блараженнішого і його почет, про що його супроводжував, приймали: Леоніл Кравчук, що був у той час Головою Верховної Ради України, прем'єр-міністер Вітолд Фокін, міністр закордонних справ Анатолій Зленко та інші офіційні особи. (Під час тих зустрічей я не міг згадати, що у столиці України 45 років тому покійний Кардинал Сільський виніс рік торемного уваження і жорстоких допитів, які спричинили до його важкої праці у ГУЛАГу). Ще одна зустріч Кардинала Любачівського і Президента відбулась 24 листопада 1991 р. у Львові, а потім знову під час уроочистостей перенесення гілників останків покійного Кардинала Йосифа Сліпого до Львова 29 серпня 1992 р. Саме у той день Президент Леоніл Кравчук запрошив Кардинала Любачівського до Києва для зустрічі на «державному рівні». Зустрічався Президент України із Генеральним Вікарієм 24 лютого 1992 р. Добрий, наяві дружні стосунки підтримуються з членами Думи, радиками Президента, іншими представниками влади. Під час цих зустрічей обговорювалися різні проблеми: соціальні, освітні, питання розвитку, про церковну власність та можливості екуменічного діалогу між найбільшими Українськими Церквами.

Неодноразово Церква зазначала, що бажає підтримувати добре стосунки з державою і представниками уряду, але у той самий час налагоджує на принципах відокремлення Церкви від держави. Від недавна шириться гезе зі сторони урядових чинників про незалежну Церкву у незалежній державі і напівлі Церкви треба буде піклодати і вяснити що справу розумно.

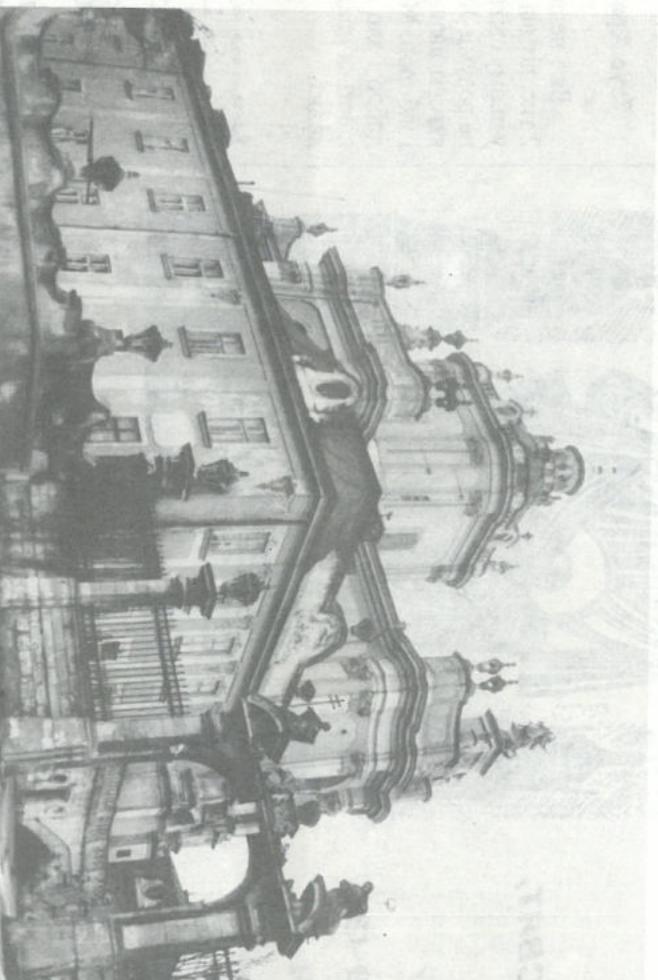
Проблема реабілітації Грекокатолицької Церкви порушувалася не один раз. Для держави легко реабілітувати приватних осіб. Як свідчують представники уряду, реабілітація Церкви означає, по держава повинна напівлі Церкву, і тим самим Церквя є реабілітована.

Незважаючи на ці труднощі, Церква, у супільнстві взагалі, а в урядових колах зокрема, переживає період високого морального вінчання і довіри. Питання реабілітації вимагає подальшої праці – терпеливої і систематичної, пошуку нових шляхів для того, щоб сформувати і представити цю справу Церкви.

Внутрішнє становище

Повернувшись до свого престолу у Львові, Кардинал Любачівський дав зрозуміти, що духовне відродження супільнства і становлення церковних адміністративних структур є його пріоритетом.

Особлива увага приділялася і надалі приділяється семінаріям, а також пасторальній підготовці майбутніх священиків. Для цього для духовних закладів запропонували викладачів з-за кордону. Одночасно близько 50 семінаристів відрядили за кордон для навчання. Для особливо для світських людей, забезпечили педагогичним матеріалом і методологічними розробками для евангелізації дітей і молоді. Організація місій, які відбуваються переважно під час Великого посту, стали найбільш ефективними засобами для духовного відродження у парафіях. Засноване видавництво, у Львівській та Івано-Франківській єпархіях виходять

Собор св. Юра у Львові.

Основна частина сияєнників, що перейшли з Православної Церкви, зробили цей крок з внутрішнього переконання, хоча у деяких випадках опортунізм і материалізм відіграв важливу роль. (Деякі сияєнники, замість керувати, передали свої парафії Грекокатолицької Церкви, боячись втратити свої парадії). У більшості, сияєнники, що перейшли з Православ'я, мають належний рівень сияєнкої підготовки, ніж сияєнники з підіпілья, бо мали змогу вчитися у семінарях чи Духовних академіях Санкт-Петербурга, Москви, Одеси. Ці сияєнники, на загал, адаптувалися у адміністративному житті парафій у теперішніх обставинах і там відіграють важливу роль у відбудові Церкви. Сияєнники, що приїхали з діаспори є натхнені місійним духом і почуттям відповідальності перед Церквою і Українським. Вони, або приїхали з Кардиналом Любачівським, або післані своїми настоятелями представити у чернечих згromадженнях, або їх запросили і грунтовну сияєнку підготовку, а також добре зв'язки з єпископом. Сияєнники з діаспори мають сучасну зважлива підприємство тієї сільського Сирії на Україні. Самотужки Церкви не можуть вирішити складних соціальних і моральних проблем без тісної співпраці з державною адміністрацією і без програм, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на розу, але чи не має сили або волі позбутися її. Пропозиції Церкви діломототи з державного віадуло в цій справі, до цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

і нема таких складних проблем, які виники в інших пост-комуністичних країнах Східної Європи.

Застосування соціальної науки Церкви

Я твердо переконаний, що найбільш важливим за- вданням Церкви у сьогоднішній Україні є застосування соціальної науки Церкви.

Становище на Україні у багатьох аспектах, стано-

важильні газети. Радіо «Воскресіння» передає свої програми на середні хвилі на всю територію України, в той же час як Львівське телебачення пропонує чотири рази на місці п'ятого телеканалу програму «Благовість», яку готують український католицький священик і світська жінка.

Особлива ситуація склалася між українським католицьким кляром, який можна умовно поділити на три категорії: тих, що вийшли з підпілья (більше 550), тих, які перейшли з Православної Церкви (близько 400), і тих, що прибули з підпілья (не більше 40). Решту священиків викяяли після 1990 р.

Священики, які вийшли з підпілья, є переважно дуже старими і самопосвяtni i сподіваються часом, що до них будуть ставитися в особливий спосіб. Їм бракує належна підготовка і часто їм важко пристосуватися до не підпільних обставин. На приклад, окрім юрисдикції граници, які є існували у підпільному житті, не заважають визнаність священиками цієї категорії. Крім того, належні обставини виникають іноді відсутні виникненням священическої відповідальності. На приклад, окрім юрисдикції граници, що перейшли з Православної Церкви, займають адміністративні посади. Однак, як би там не було, більшість з підпільних священиків, що вийшли з підпілья працюють з глибоким переконанням і само-посвятою для духовного відродження Церкви.

шархильні газети. Радіо «Воскресіння» передає свої програми на середні хвилі на всю територію України, в той же час як Львівське телебачення пропонує чотири рази на місці п'ятого телеканалу програму «Благовість», яку готують український католицький священик і світська жінка.

Особлива ситуація склалася між українським католицьким кляром, який можна умовно поділити на три категорії: тих, що вийшли з підпілья (більше 550), тих, які перейшли з Православної Церкви (близько 400), і тих, що прибули з підпілья (не більше 40). Решту священиків викяяли після 1990 р.

Священики, які вийшли з підпілья, є переважно дуже старими і самопосвяtni i сподіваються часом, що до них будуть ставитися в особливий спосіб. Їм бракує належна підготовка і часто їм важко пристосуватися до не підпільних обставин. На приклад, окрім юрисдикції граници, які є існували у підпільному житті, не заважають визнаність священиками цієї категорії. Крім того, належні обставини виникають іноді відсутні виникненням священическої відповідальності. На приклад, окрім юрисдикції граници, що перейшли з Православної Церкви, займають адміністративні посади. Однак, як би там не було, більшість з підпільних священиків, що вийшли з підпілья працюють з глибоким переконанням і само-посвятою для духовного відродження Церкви.

і комуністичною системою. Духовні, моральні і етичні цінності були вигнані. Селинин, моральні обличчя якого характеризувалося любов'ю до землі, сьогодні більше не хоче її обробляти. Земля, яку колись почитали як рідину матір, стала для сучасного селинини ярмом, від якого він утикає до міста. Робітник не є мотивованим до праці. Висутність дисципліни, відповідної оплати за працю чи продуктивності, можливості досягнення багажного рівня життя, серйозно підривають робітничу мораль. З року в рік зростають аборти. Тільки у 1991 р. в Україні офіційно зареєстровано більше ніж 950 тис. абортів, що відзеркалює зневіднення святості життя і загрожує суспільнству зніщенням етноцидом. Варто материнисти занедбані. Критичне становище асистентів на будівництво житла сприяє виникненню малочисельних сімей, де одна дитина - норма, а два максимальні. Розводи, офіційні і неофіційні (сепарація), провідгають, з великою психологічною і моральною підтримкою для майбутнього покоління. Злочини, крадіжки, чорний ринок зростають з дня на день. У багатьох випадках крадіжка навіть не вважається злочином. Величезною проблемою є проблемою, яка затрюкує сім'ї підприємства, життя Церкви і суспільства, є алкоголь. Виходячи з глибокої безнадії, істотне зловживання алкоголю є відзеркаленням багатьох інших соціальних аномалій і може бути вирішено лише шляхом глобального підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Дуже глибокою раною є поширення корупції. З нею мають справу всі, починаючи від високопоставлених урядових осіб, до лікарів і механіків, навіть алтекарі і продавці достойно відповісти на це, але слідчий і не продадуть без хабаря чи пообіцяної нагороди. Сьогодні корупція є найсерйознішим загрозою для перебудови незалежної України.

Якщо у найближчому майбутньому не будуть вироблені механізми, які дадуть людям змогу побудувати країну, які відповідальні сім'ї, то перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект зацікавленій Церквою, створений для подолання аспектів соціальної і моральної кризи на Україні. Самотужки Церкви не можуть відповісти на вимоги держави, які вимагають здійснення підприємств, які б фінансувалися з районного, обласного чи національного бюджету. Дійсно, уряд України, на цього часу зустрічали з типовою відповідлю - ми не маємо відповідного підходу до соціальних хвороб, які перешкоджають незалежній Україні.

Державна влада здається думас, що Українська Грекокатолицька Церква має безмежні фінанси і ще не зважилася підприяти проект

Минулий рік записався в історію нашого народу багатьма подіями, вагомість яких примушує визнати його особливим роком. Святкували ми річниці та брали участь у різних подіях, що пройшли так на Матері-Ку, як і у діаспорі. Разом з народом святкували Церква, бо ж і вона відмітила кілька важливих подій.

Неможливо згадати про все, рішили ми отже відзначити ті дати і святкування, які, на нашу думку, повинні запам'ятатися нам на довгі роки.

Подіо 1992 р., а то й п'ого століття, вважаємо перевезення на вільну вже Україну мощей Блаженнішого Йосифа Сліпого, що відбулося 27 до 29 серпня 1992 р. Кардинала Сліпого, за його заповітом, перезахоронено у катедру св. Юра у Львові. (фот. 2)

З інших подій, які торкаються так само України, як і життя нашої діаспори у Польщі, належить відзначити:

– празник св. Івана у Перемишлі з участю владик 3 України і діаспори – 7 липня. (фот. 5)

– рішення Апостольської Столиці про нову реорганізацію первових структур у Польщі, внаслідок якої Перемишльська єпархія вийшла у структури Варшавської митрополії – 25 березня.

– перша конференція мирян відносно акту від 25 березня 1992 р. - Варшава, 2 травня. (фот. 4)

– перший у незалежній Україні Синод Владик Греко-католицької Церкви – Львів, 16-31 травня.

– Перший світовий З'їзд ярослав'ян – Ярослав, 16-19 серпня. (фот. 3)

– Світове Форум української діаспори (Київ), 50-ліття УПА (Київ, Львів) - серпень.

– святкування першої річниці незалежності України – 24 серпня. (фот. 1)

– з'їзд колишніх політичних в'язнів Явожна – 27 вересня.

– відкриття нових греко-католицьких пісочнин. (фот. 7), Лідзбарк

– Вармінський, Моронг, Велике Поле

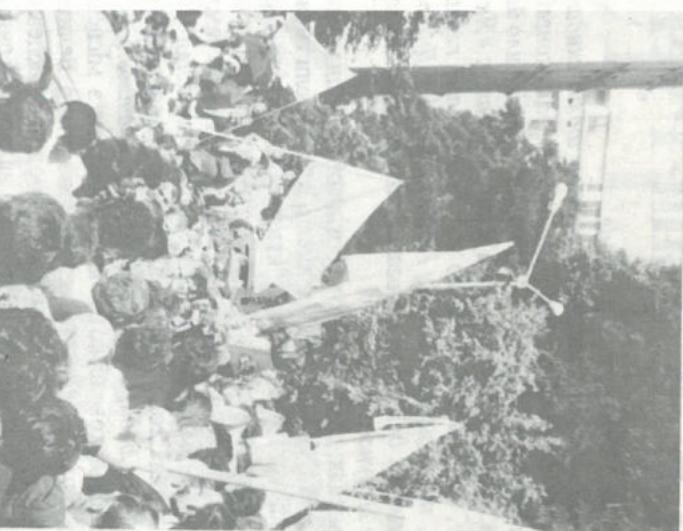
(фот. 6), Супл. – посвячення наріжних каменів під будову церков у: Кентшині, Члухові, Білому Борі.

– посвячення церков у Мокрому і Хотині.

– століття Згромадження Сестер Служебниць СНДМ. (т)

Минуле мовитъ — 1992 —

фот. 1

фот. 2

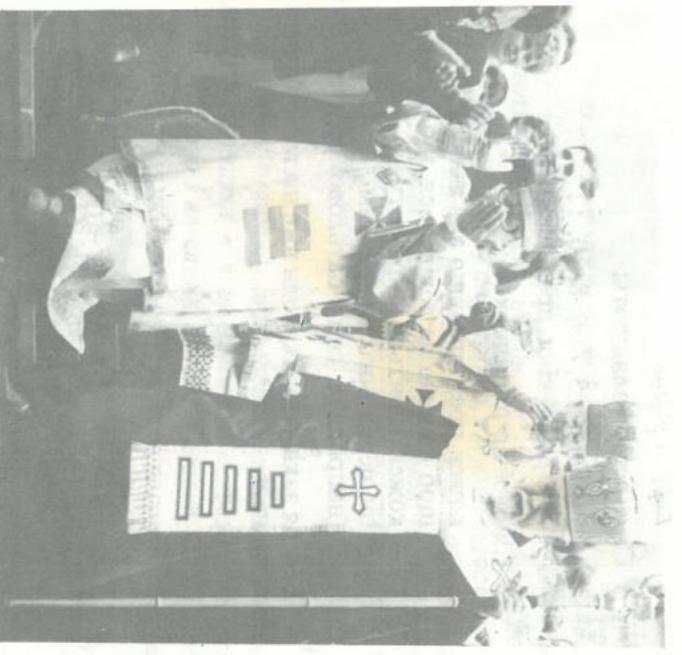
фот. 3

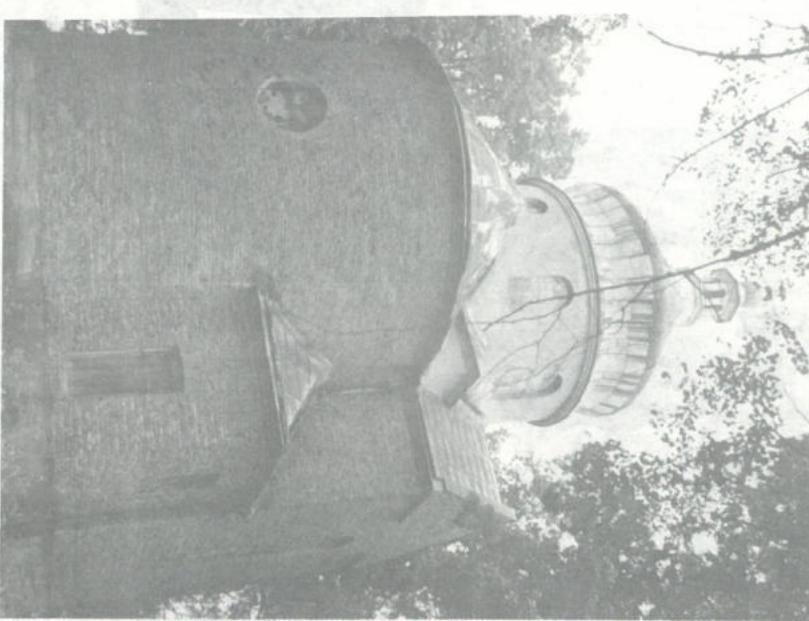
фот. 4

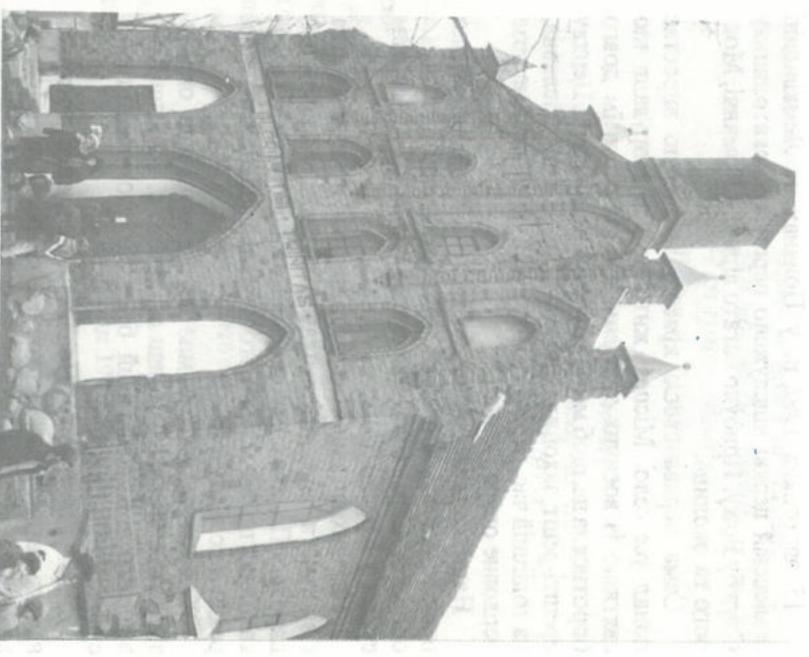
фот. 5

фот. 6

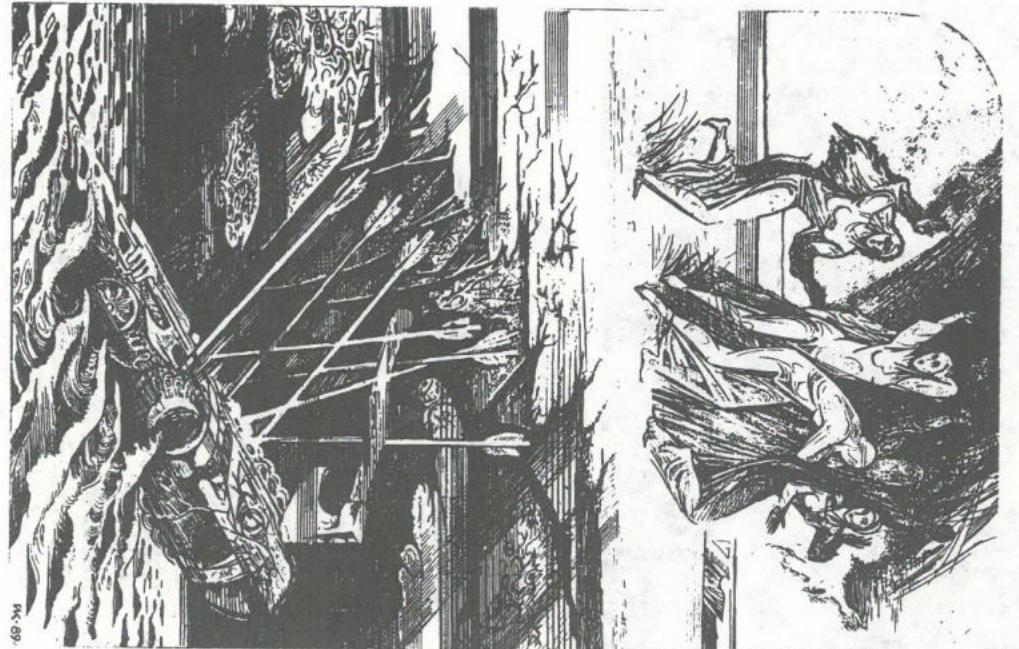
фот. 7

Початки християнства в Древній Русі

Християнство поширювалося на Україні пе надовго перед часами Володимира Великого. Вже коло 860 р.

мали немов би хреститися князі Асталь і Дар, що ходили великим походом на Царгород. Українське населення не противилося християнській вірі: «Коли хотів хреститися, не боронили йому, а тільки грузували».

що зробили? Самі вони вироблені.
«Володимир у першій день наказав ідолів скидати, рубати і палити. Статую Перуна привезли конеси до хвоста і тягнули до Дніпра. Південні чоловік було його залином. Кинули фігуру до ріки а князь наказав: «Як де присане, то відбивайті його від берега, аж перетреє пороги, тоді линіть його». I Перун поплив Дніпром і затримався далеко за порогами, на місці, що звалося пізіше Перунова рівка».

На місцях, де стояли ідоли богів побудували церкви, або божини, як їх леколи називали. Краса і велич нових святинь поволі затирала пам'ять про давню віру. Проповідники християнства початково були чужинці, греки або болгари. Деколи це були країнські асасти, що самим виглядом своїм викликавали тривогу, наприклад митрополит Іван Скопець, що прихав із Царгорода 1089 р.:

«Як побачили люди, сказали: че мерлень прийшов!»

Пізніше духовенство почали добирати з місцевих людей, зі шкіл, яких заснували Володимир Великий

роду Іларіон, видомий проповідник і нальвний священик Ярослава Мудрого був висвячений у 1051 р. В другому

з більшого рішучістю: «Підступна хрестив виру ще його головоко св. Климентія, молдами, які були в Києві у великий полоні. Були це спроби визволити українську

Перку з-під віливів Візантії. Однак пізніше царгородський патріарх відновив своє право присилати

митрополітів до Києва.

В тих часах при церкві жив не тільки сам священик, але і численний перковий прислуга. Це були всі ті люди, які мали при церкві обов'язки, або ті, яких церква брала під свій захист. Називали їх часом перковими людьми. Вони не підлягали стітським судам, а міг судити їх лише єпископ.

В первісному уставі Володимира Великого чи-тасмо: «А че церковні люди: ізумен, піт, диякон, попадя і хото в крилости, ізумена, чернець, черница, проскурини, паломник, ліченець, прещенник, задучиний чоловік, сторонник, сілічець, хромець, монастирі, штитаті, гостини, прихули для подорожніх...». Прокурніца пекла пра-сфори для перкових потреб, найчастіше це була попад'ї-воловина, дають царовані церкви побожними добродіями за спасення душі, прещенники - ті, що добули прощення, паломники - пронані до Святої Землі, що вергали з пальмовим гіллям.

Духовні чини переходили часто з роду в рід і уті-рамувались в тих самих родинах - сини священика ставали також священиками. Попович, що не вчівся і не висвятився на попа, лишався ізюмом, тобто плюди-ною без становища. Для нижчого духовенства вимагали невеликої освіти, виступало тільки писати і читати та знати перкові обряди. Тому-то моральний рівень духовенства, особливо сільського, був низький: «Багато попів визначається незнанням і грубістю, не дають правим шляхом ходити і самі не ходять - говорять проповідник - чував я і те, що деякі поті че позебоїді молоді і пожежились не кинувши попісва».

о. Р. Малиновський

Повернення по роках

15 листопада 1992 р. у Полінах на Лемківщині в місцевій церкві відслужено першу греко-католицьку службу божу. Прибуло багато вірних з Команчі, Мокрого та окопин.

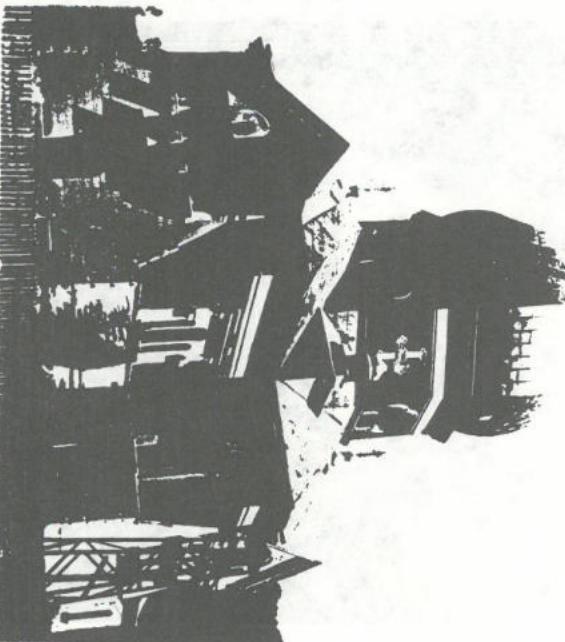
Сама перша свою красоту і велично виростає понад усе село. Місцеві жителі відреставрували що святою із восених знипень, але довелося їм довго боротися за це, щоб можна було в ній молитися. Церкву врешті-решт захопили римокатолики, а православна, на тодішній час, царювала у Полінах була витиснена поза перковне оточження.

Наші люди молилися під штотом. З церкви усунено іконостас і все, що мало щось спільного зі скіldним обрядом. Справа ця була наявіть розідана воєводським судом у Кросні.

Насьогодні завдяки старанням нашого духовенства і вірних та завдяки прізвіщеню нового польського пароха у Полінах, створилася можливість, щоб греко-католики працювали своїй Богослуження в цій церкві напереді з поляками.

Для наших потреб має бути призначена окрема закригіт. Парохом Поліни назначено о. Юліана Кравецького з Кросна, який буде обслуговувати також суддій Вільхельм.

Першу Літургію у Полінах відслужило чотирох наїх смишніків. Церковний староста привітав їх хлобом та сілко і висказав вступне слово від імені місцевої громади. Проповіль до вірних виголосили о.

ГОЛОС(ОК)МОЛОДІ

Звичай села Брехня.

Свят-Вечір

(дешо так собі)

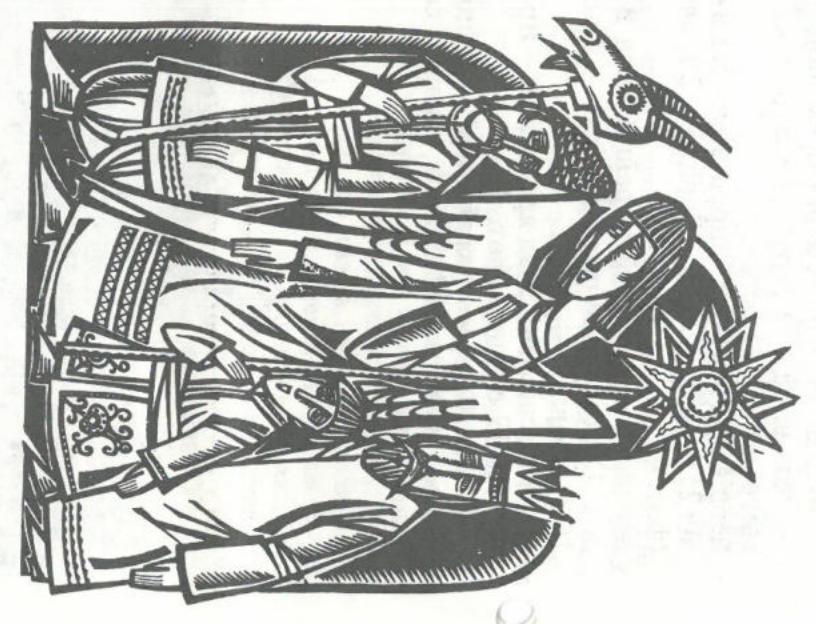
Від самого ранку діти вчаться колядувати біля мисок з варениками і пускерів, що на ялинці.

Батько бігає по столоді (в сусіда), шукаючи спна, щоб поставити в одному з п'ятьох кутів своєї хати.

Жінка дотримує посту і тільки п'ять разів проповідь відмінної кухні, що вареніків, смаженіх кути, квасоля з компотом, смажена риба, кутя, вареники, кутя, кутя, кутя ...

У Свят-Вечір на столі:

просфора, часник, сіль, хліб, кутя, борщ з ушками, кутя, квасоля з компотом, смажена риба, кутя, вареники, кутя, кутя ...

У Свят-Вечір під столом:

сіно, пляшка, ноги, пляшка, збіжжя, пляшка, під кінеч активний учасник вече-ри з пляшкою.

У Свят-Вечір на стелі:

кути, кутя, кутя, кут, ку.., к...

Родинні традиції:

- Один одному наділає, а тоді ходять говорити з худобою.

- Приходить непрошенні гости.

- Лишають одну тарілку

для гостей, або помірших

та пільно зачиняють

двері і вікна.

У Свят-Вечір колядують:

- після 1, 3, 4, 6, 8, 10, 12

страв - «Бог предвічний».

- кожен презент міцно зав'язаний,

- щоб пшидко не довдається, що у ньому,

- кожен тишиться з презенту,

що перед його відкриттям

(наприклад, син з батькової сорочки)

Вечера закінчується, коли вже ніхто не бачить зірки на небі.

брехуни

Д Т Я М

Ще раз діти дітям про Бога

«Бог є для мене любимим Отцем. Бог любить також всіх людей. Незрозуміле для мене є те, що Господь Бог допускає так багато зла, били, нужки, голоду. Бог помагає мені в житті, зокрема в важких моментах, коли заношу до нього молитви.

Не умію собі жити без Бога, тому що Він є Створителем усного. Мене саму покликав до життя. Багато Богом завдячуто, хоч може того не виникло і все за мало дягую.

Небо на мою думку не є ходіним місцем. Єде просто стан щастя. Чогось такого людина досвідчує, коли кінчастися щасливої пережитки, клопоти, проблеми. Таке мале, неповне небо існує вже тут на землі.

Ніна, 14 літ

«Чумаю, що Господь Бог є стареньким дідусем, що сидить на високому троні і з нього дивиться на наші греки і добрийчики. Бог мешкає в небі, а небо є чимось дуже гарним (...). Там нема смутків ні плачу, тільки радість і справедливість».

Божена, 10 літ

«Господь Бог є дуже добрий. Вибачає людям їхні грехи. Не є скучий, ані літтрий. Ділиться всім, що має. Бог є добрий і справедливий. В небі існує так, як ж відома: гарні меблі. Крім цього Господь має біло-синьо-рожеву кімнату. Є там повно ангелів а скрізь ішанує справедливість і добро».

Марта, 11 літ

«В небі Бог сидить на величному хресті і вчити дітей. Часом з ними забавляється м'ячем, а як вони нечесні, тої карає.

Діти живуть в пілатах, де постійно світить сонце. Мають доволі всіх іграшок і до школи ходять один раз у тиждень. Протягом дня кулачаються в тепленький волі і мають багато трошечок».

Ярко, 10 літ

«Господь Бог є всходи. Не можна його побачити, тому що є духом. Небо є синє і має форму кола. В небі мешкають душі померлих».

Дарко, 11 літ

«Бог є добрий, терпеливий і сердечний. Мешкає він в небі разом з Ісусом і Марією. Небо є синє і є високого. Є там також став по якому плавають лебеді. В небі Господь має палату, а в ній сейф (...).»

Богдан, 9 літ

«Господь Бог є нещаче великий туман, який є всюди, покриває цілу землю і всі інші планети. Цей туман не має кольору, тому не можна його побачити. Бог є дуже добрий і справедливий.

Небо є велика держава, у якій живуть всі добри люди. Бог є царем цієї держави. Він постійно дбає про те, щоб людям жилося там дуже добре. Я дуже хотіла би мешкати в цій державі, де всі люди є щасливі і добри.

Муха й павук

Стомлалася Свята Родина, втікаючи перед іроловими вояками. Присіда, щоб відпочити тай усі троє заснули. А іролови вояки вже недалеко. Ось-ось і скільпти їх. Та звідкільсь прилегла муха, збудила св. Йосифа і Святу Родину сковала-ся в печеру. Зарараз же малій павук обснував вхід до печери своєю павутинною сіткою.

«Бог є добрий, справедливий, терпеливий і сердечний. Мешкає а в прекрасному синьому небі разом з Марією і ангелами. Вірю в Господа Бога і люблю його, тому що Бог не ошукує літій, не говорить поганих слів, а його небо повне краси і життя».

Ганя, 9 літ

Ялинка

*Rіздвяне свято
Близиться дзенінко -
Вирубав тато
В лісі ялинку.*

*Діткам вже втінило,
Збісно ж бо, дити ...
Четурно, пинно
Вбрали їй єтим ...*

*Плаче ялинка,
Доленсько марна ...
Стиха сльозинка
Пада ялинка ...*

*Чахне безслина
З жалю-знемоги ...
Зелень зронила
Всю на підлогу ...*

*Насіть траєнчи
Хочеться жити.
Чом же ялинці
Не зеленими? ...*

Копалин 1982

Яків Гудемчук

Малий чужинець

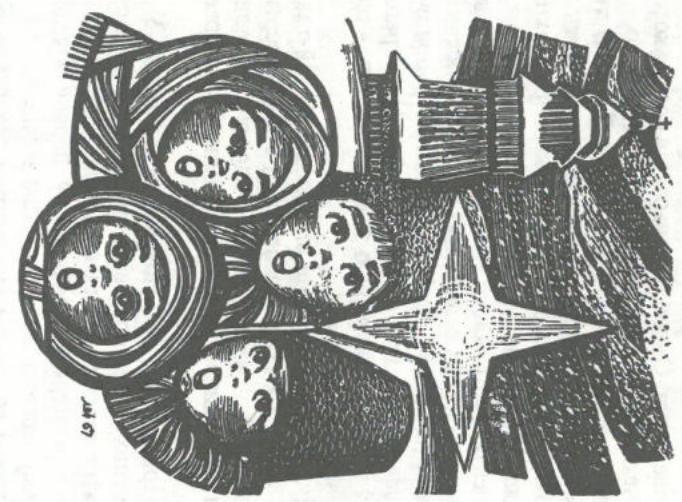
У безплодному лісі, в маленькій хатині, мешкає більний дроворуб зі свого родинного. Ввечері перед Різдвом Христовим він сидів у родинному гурті біля вогню. Коли раптом чус, хтось стукає долів'я. Визирає і власним очам не вірити: перед ним на снігу стоїть боса дитина.

Взяв дроворуб дитину до хати, нагодував її та поклав спати. Пізно вночі всі пробудилися від звуків чарівної музики. Виглянувши через двері назовні, вони побачили на снігу туж саму дитину, але тепер вже вранку в розкішну княжу одежду.

Голосним відгомоном вільбивалися по густому лісі співи янголів. І тільки тепер дроворуб пізнав Боже Дитяtko – малого Ісуса.

– За те, що ви зробили для мене, за вашу доброту і гостинність, я посаджу перед вашою хатою ялишо, яка завжди в Різдвяний День мати-ме овочі – сказав Спаситель.

Сьогоднішні різдвяні ялинка, так пішино прикрашені і удекоровані – пе словення колишнього пророкта.

У безплодному лісі, в маленькій хатині, мешкає більний дроворуб зі свого родинного. Ввечері перед Різдвом Христовим він сидів у родинному гурті біля вогню. Коли раптом чус, хтось стукає долів'я. Визирає і власним очам не вірити: перед ним на снігу стоїть боса дитина.

Взяв дроворуб дитину до хати, нагодував її та поклав спати. Пізно вночі всі пробудилися від звуків чарівної музики. Виглянувши через двері назовні, вони побачили на снігу туж саму дитину, але тепер вже вранку в розкішну княжу одежду.

Голосним відгомоном вільбивалися по густому лісі співи янголів. І тільки тепер дроворуб пізнав Боже Дитяtko – малого Ісуса.

– За те, що ви зробили для мене, за вашу доброту і гостинність, я посаджу перед вашою хатою ялишо, яка завжди в Різдвяний День мати-ме овочі – сказав Спаситель.

Сьогоднішні різдвяні ялинка, так пішино прикрашені і удекоровані – пе словення колишнього пророкта.

Через 175 років відновила роботу Києво-Могилянська академія

(Закінчення з 1 сторінки)

братства національно-релігійної організації, до якої вступали православні мідани, шляхта і запорозьке військо на чолі з гетьманом Петром Сагайдачним. Братики розвивали українську освіту і книгодрукування, без чого неможливо було вистояти в боротьбі з наростаючою полонізацією, врятувати рідну культуру, мову, віру і саму національну гідність народу.

Студенти Києво-Могилянської академії. XVII ст.

Особлива доля судилася Києвській братській школі. Заснована 1615 р. на Подолі, головний на той час частині Києва, та школа 1632 р. зусиллям видатного просвітителя, митрополита Петра Могили була обєднана з Печерською школою. Так виникла колегія, згодом на честь засновника стала називатися Києво-Могилянською. Петро Могила намагався змінити її у правах з Krakівського акаадеміко, проте польський уряд не дозволив, а зважився на це лише 1658 р. під час підписання Гадяцької угоди з гетьманом Іваном Виговським. Нало пізно... Офіційно статус акаадемії завердлив уже під Петро I (1701) р.

Треба відлати належне невтомній діяльності Івана Мазепи, який всімко сприв розвитку та процвітання Акаадемії. У 1703 р. розгорнулося будівництво великого акаадемічного («Мазепинського») корпусу. Після поразки гетьмана будівництво припинилося і було завердлене лише в 1732-1740 рр. архітектором Шелем. Трохи раніше, протягом 1690-1693 рр., на місті, де стояла дерев'яна перекача Сагайдачного (біля неї було похоронено гетьмана), мазепиним коштом споруджено велику Богомільську церкву. Виродовж XVIII ст. постали дзвіниця, трапезна, архієрейські палати, бурса, певничий для Києва сонячний годинник та інші споруди.

На той час Акаадемія була головним центром української освіти, здійснювала благотворний вплив на культуру життя Києва. Киян та гостей міста вабила Конгресійна зала, прикрашена портретами великих картинах на теми античних сюжетів, - тут відбувались акаадемічні збори конгресій зі знаменитими філософськими диспутами з участю численних гостей, ставилися драми, діалоги, багатьма мовами проголошувалися «коранії», співали найкращий у місті студентський хор, грава акаадемічна музична капела.

Курс навчання в Акаадемії тривав дванадцять років. Викладання велося латиною. Протягом п'ятдесяти століть це був головний осередок освіти в Східній Європі. Саме звідти вийшли видатні вчені, писменники, релігійні діячі, педагоги, політики. Наземо серед них поета і філософа Григорія Сковороду, історика Дмитра Банніп-Каменського, художників Григорія Левицького та Івана Ширського, композиторів Максима Березовського, Дмитра Бортниківського та Артема Веделя, архітектора Івана і його брата Мандрівника Василя Григорович-Барського, гетьманів Івана Виговського, Івана Мазепу, Пилипа Орлика, Павла Полуботка, Івана Самойловича, Юрія Хмельницького... Професори Акаадемії – після приєдання Києва до Російської держави цей заклад став першою випуск

школою на її території – створюють навчальні заклади в Москві та інших містах Росії.

У другій половині XVIII ст. Акаадемія вступає в нову фазу свого розвитку. Її природним шляхом було переворення за прикладом західно-європейських академій на університет. Однак підтримки від російського паризму чекати не доводилося. Більше того, паризм послідовно руйнував Акаадемію та її багаті традиції.

Зокрема було наказано всі науки «изъяснять на російском языке с соблюдением ви говора, какой употребляется в Великороссии». Делали більше викладачі студентів добровільно та примусово переводиться до новстворюваних навчальних закладів Москви і Петербурга. Могутність російської імперії творилася і на трансферуванні інтелекту з України. Наїстравнішого і остаточного удару було завдано 1817 р. – парський уряд закрив Акаадемію.

Духовна академія що відкрилася на під-таки території 1819 р., а також заснований 1834 Університет св. Володимира мали стати опорою колоніальної політики «єдиной неделимой» імперії на теренах України.

«Новий світ» більшовиків не потерпів. У сумнішім язичніх 30-тих рр. Київ втратив десятки неоднієї пам'яток своєї історії та культури. Тоді ж було висаджене в повітря Богоявленську церкву з дзвініцею, знищено могили похованіх там діячів.

Відтоді головним гостю пам'ятником було Київське військово-морське політехнічне училище, яке готовило комісарів для військово-морських сил СРСР. Кілька приміщень зайняла міська лікарня № 15, старий акаадемічний корпус передали Центральній науковій бібліотеці АН України. Саме працівники бібліотеки бібліотеці АН України. Саме працівники бібліотеки бібліотеки забили на сполох, коли вже 1987 (!) року військові захалили на місці поховань будувати собі ідеально. На шашта, був уже інший час, страх почав відступати, ю один з найперших міських мітингів відбувся саме біля академічних стін. «Гардемарини, геть з Подолу!» – викликали Київська громадськість. Доля свягині хвилювалася баражок, пропозиції не бралися, зреїто було приняті найсправедливіше рішення: відтворити Академію.

Для урочистого відкриття Університету «Києво-Могилянська академія» (така сучасна офіційна назва) було обрано 24 серпня – день першої річниці проголошення незалежності України. Під святковий перезвін Софії, зі співом старовинних пісень театралізовано пропесія вирушила від площі Богдана Хмельницького Володимира Ради. Вулицею, відтак Андrijським узвозом до Контрактової площі. Підлізутів масовим прaporом, ширими усмішками і привітами киян тисяч українців з усіх кутюжків землі – того дня саме завершувався Всесвітній форум учнів. Перший ректор відродженої Акаадемії В'ячеслав Броховецький вітав людей із знаменною подією і надав слово Президенту України Леонідові Кравчуку. Президент наголосив: ми «повертаємося до джерела», духовної єдності і духовної відкритості нашого народу», повторюючи двохстолітню історію Акаадемії ще раз.

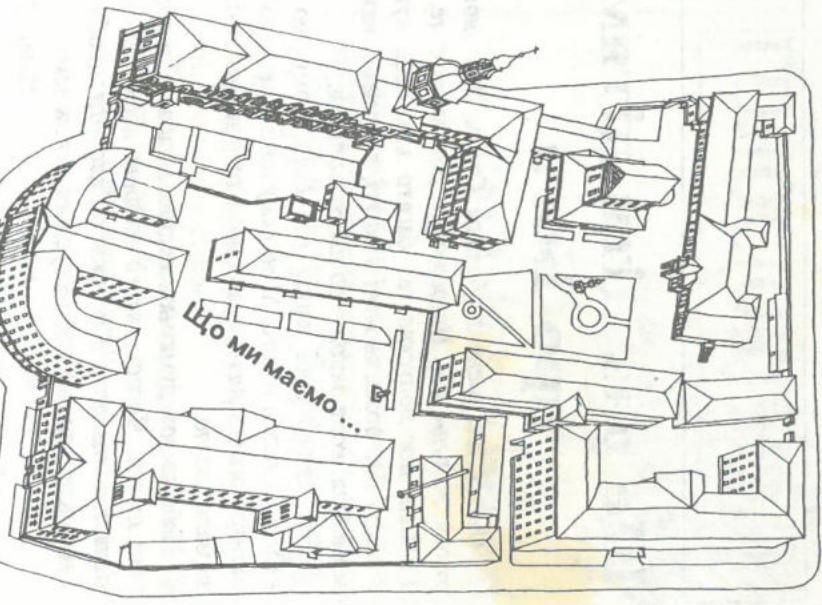
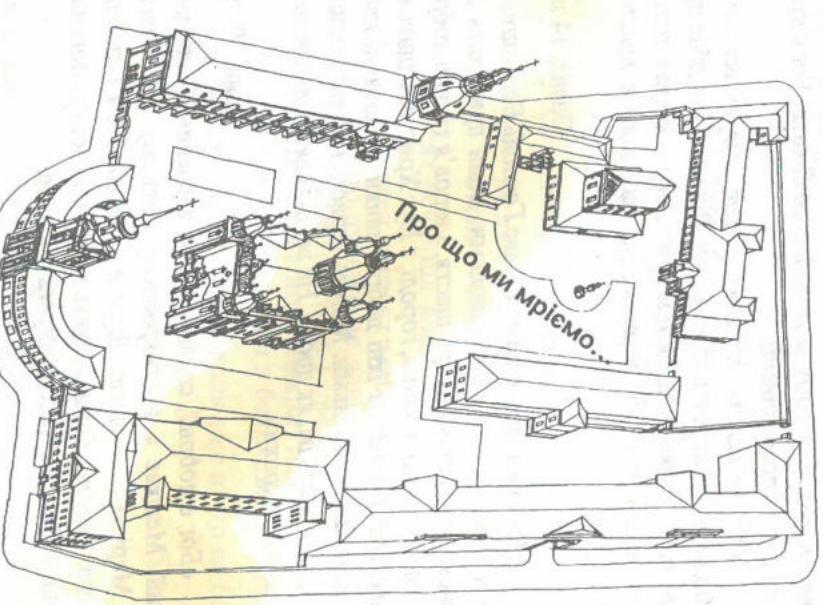
Щоправда, навчання в Акаадемії платне й становить 12 тисяч карбованців на рік. Не така вже є велика сума для нинішній гіперінфляції. Запиштаються сподівання тут українською і англійською мовами) залучаються її заchu чатимутися відомі не лише з України, а з інших держав. Значна увага приділяється вивченю мов української історії та культури. Відроджувати акаадемічні традиції Акаадемії, йдеться передусім про акаадемічний хор і театр-вертер.

Університет «Києво-Могилянська академія» – перша в Україні недержавна вища школа. Її фінансову підтримку й управління здійснює Надіяна Рада.

Безпосередньо пів'язана з Акаадемією і нова громадська організація Києво-Могилянське братство. Згідно зі Статутом, до нього входять «усі особи, установи, підприємства, організації, об'єднання, які об'єднують посильний та інтелектуальний внесок у його відродження і діяльність».

Щоправда, навчання в Акаадемії платне й становить 12 тисяч карбованців на рік. Не така вже є велика сума при нинішній гіперінфляції. Запиштаються сподівання археологічні дослідження) та дзвінницю, повернено архієрейській церкви (на її місці вже починаються нові вежі). Гропи нині потрібні вкрай. Частина з них піде на відтворення понівеєного архітектурного ансамблю. Хтозна, може, ще за нашої пам'яті буде відбудовано. Но Богоявленську церкву (на її місці вже починаються спонсорсько-менеджментські дії) та дзвінницю, повернено первісний вигляд «Мазепинському» корпусові. Свято-духівській церкви тоді. Хочеться вірити: з часом відроджена Акаадемія повернеться в сім'ю найстаріших, най авторитетніших університетів Європи, вчитиме, виховуватиме, підготує напу духовності, як було це вже за найвітліших часів у її історії.

Микола Кучеренко, Київ.

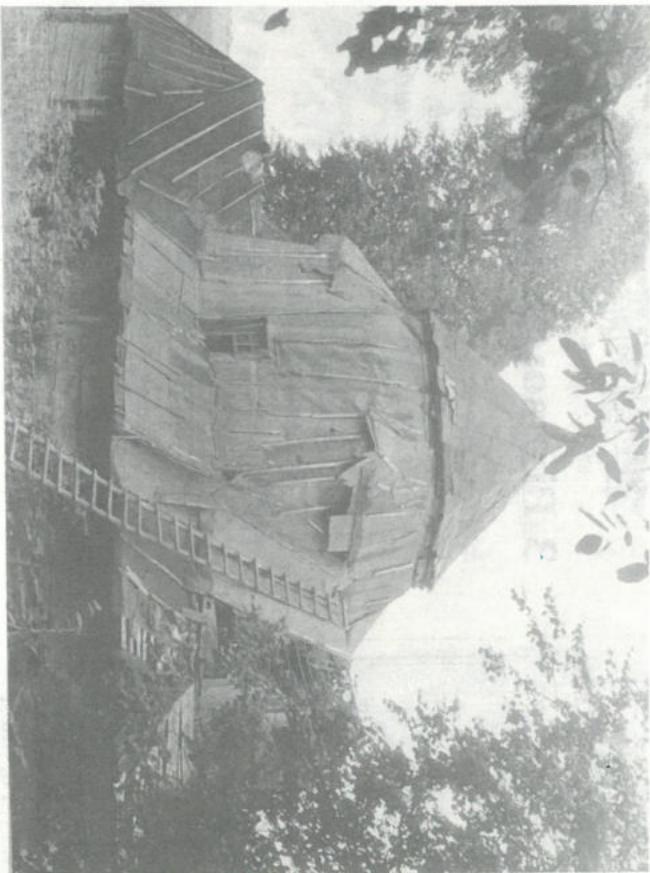

Церква — артилерійський орієнтир

Чи годен хто злічити, скільки втратила наша культура? Хто скаже, скільки ми ще втратимо? Нас систематично і планово нищили, до найдрібнішого коринчика виполовали нашу історичну пам'ять, брутально спондували найменший вияв нашої духовності, з ціною на устах поспішили покінчити врешті-решт з цим вірством, непокірним народом. Не встигли... та лиха накоїли таки чимало.

Гляньте на цю дерев'яну церковцю. Живий свідок козацьких часів, сьогодні наче старенька бабуся згорблена і похилена з простянутого рукою ходить по смітнику історії, щоби якось дожити свій вік. А це ж саме з її побудового люді пов'язують назустріч на Яворівщині. Зідно з перегазом село колись складалося з двох частин, які стояли окремо одна від одної. На одному кінці села (Воля Вороблячинська) було три двори, а на другому (Вороблячин) — четири. Одного разу вирішили селяни поставити церкву, але нікя не могли дійти згоди, бо кожен кінель хотів її мати на своїй території. То ж після довгих суперечок залишилося на тому, щоб церква стояла посередині між двома частинами села. Але вночі селяни з однієї частини села

Різдвяне вітання Перемиського Владики

(Закінчення з 1 сторінки)

Програма світу не міниться. Посідати, вживати компотом слабшого. Така пропозиція для сильного. Для інших світ не має програми, а Ісус приходить до всіх.

Спаситель випановує свободну волю людини, не мінє сучасності, не піднімає видимих потуг того світу, але чинить щось більшого способом можливим Богові. «*Тим, які з ним підуть, дав силу стати Божими дітьми*» (Ів. 1,12), оголосив приход Іого Царства з Його правом побові. Вписав це право в сердца, де має рости Його царство і перетворювати, змінити людину, а через неї світ. Дав своє тіло віри, дав зорю, святу церкву, яка вказує непомінну дорогу до повного життя і спасення. Це свято Різдва виникло, що Христос перетворює подіну - кожну, яка ширі того бажає, що одягнена в Христа людина, як співаемо «*mi, чо у Христа хрестилися в Христа зодіянулися*», є спосібна оформляти своє родинне і сучасне життя на способ правдиво подеський і Божий. «*Старайтесь стерти про Царство Боже, а все інше добрається сам*» (Мт. 6,33).

Як добре асцитоготи з Божим закликом слова в статті парижському «Українському Слові»: «Дивимося з перспективою року на вільну Україну і треба нам вернути не моду, не релігії обряди, а саму віру в Бога, щоби українські діти насправді жили по Божому, за Божими заповідями. Ми всі гріхи перед Богом, всі разом і налево кожній окремо. Колись відомий нам усім провідник ОУН сказав: «Слочати Україна, а потім Бог». Може і тому Господь Бог роззередився на нас, чи ж можна без Божого благословення будувати Україну?» («Українське Слово», ч. 5/2638). Так, брати і Сестри треба нам іти за Сонцем Правди, яким є Христос. Основні правила святого Євангелія зводяться до того, що Боже Слово повне любові стає тілом, і по тепер кожа людина має можливість вільно приняти Христа. Треба сказати, що у світі існує проблема спілу

їк, коли вона не пізнає і не хоче пізнати Того, що відповідає на це. Селяни з однієї частини села відповідають іншим, що відповідають іншим. Світло моральна, гріх провадять до нехтування Бога з усіма злами наслідками.

Мудреці прослічені вірою.

Зоря провадить нас так, як Мудреців до Христа, який дає своїм народженням початок святій Церкви, в якій залишається до кінця віків, і в якій можемо його зустрічати, прославляти, приймати, єднатися з Ним і нашими братами. Як навчає нас свята Церква, на її лиці сяє Христос. Як сяє Він на лиці Церкви, то сяє теж і на лиці кожої нашої громади на Святій Підурі. Сяє під час Служби Божої і сяяє на наших лицях не раз, не два рази в році, але щоденно. «*Rідво твоє, Христе Боже ми, заєйтіло сітомі сітом розуміння*». З Ісусом через Церкву у Святуому Дусі вічність виявляється у нашу історію. Ця безнастанина устрия з небом довершується у святої Церкві, так як на початку чули ми: «*рай приносити вертень*». Церква стає небом на Землі і це велика правда, укувірмої, як мудреці, ідемо за цією зіркою до повного життя – спасення. Над вергелем співали Ангели, так як нині співатають з нами в Церкві: «*Іже Херувими*». Та глибока змістом пісня чи ж не говорить про це, як над ясками похилилася Пресвята Діва Марія, чи ж тепер не похилилася над Церквою і над нами? Присвічені вірою співалимо: «*Слава на Всіхах Богові!*» Присвячені вірою знаємо, що у Церкві є Святий Дух. «*Усі боти, що їх відить Дух Божий, вони – сини Божі. Bo ви не прийняли духа робства, щоб заново піділзати божезі, але прийшли дух усмішення, яким клічено: «*Аввас! – Отче!* Сам чей Дух сів'чишъ разом із ним, що ми – діти Божі; а коли діти, то й спасіткомі Божі – спасіткомі Христос, якщо ми спрямовані разом із ним, щоб разом з ними і прославити.*

Полігон. Село Вишенька. 1986 р.

Був 29 серпня і Президент України, який на Панахиді і на вроцьких помінках мав слово. Весь світ бачив, спідкував і подивяв свідчінням віри Блаженнішого Йосифа, лобов до рідної Церкви та народу. Він показав своїм житям дорогу, якою треба перейти, коли хтось хоче повністю іти за Христом, що прийшли до своїх, а ті Його прийняли. Хай для вас мої дорогі Отці, Монахи, Монахині, Пілотки і Ви Брати і Сестри Ісус буде Святым, Союзом Правди, а зоря свята наша Церква - хай він виник віри і поклоніння Богові і щоб ваше життя було весь час співом Слави Богу вистотах.

Благословення Господне на Вас.

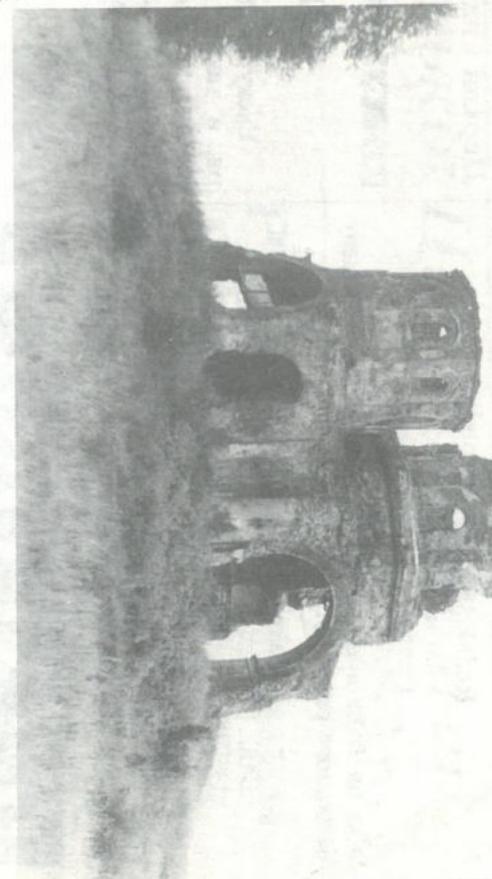
Пастори бачать чудо...

Дозвольте мені Брати і Сестри перейти до нашої

вкради вже поставлену основу церкви і перенеси її на свій кінець. Звидси і пішло «ворівський (злодійський вчинок)», або Вороблячин. В селі говорять, що церква має понад 1000 літ.

Погляньте ще раз на фотографію, а тоді взмінть до рук каталог пам'ятників архітектури України, виданий 1985 року в Києві. «Преображенська церква в селі Вороблячин, видана 1662 р. На східній стіні центрального сруба монументальна живопис XVII в. Пам'ятник приналежить к самобутним произведениям народної архітектури галицької школи». Як кажуть, коментарі тут зайди.

А хто з нас не чув про Крехівський Монастир? Мабуть не багато таких знається. Але хто знає, що в 1672 році татарський хан Селім-Грей, розплотивши смертю свою синя, все ж не посмів зруйнувати монастиря. Зачудований його красою він навіть не взяв від монахів стародавної гробниці величезної вартості, якою вони хотіли відкупитися, не маючи змоги зібрати 4500 талірів накладеної контрибуції. Сьогодні практично залишилась одна руна. Монастир розгррабований, бібліотека спалена, картини невідомо куди знікли, друкарня, колекція зброя, рукописів, стародруки, листи хана Грея, Доропінська, ікони, канули в небуття, наче їх николи їх тут не було. Скільки часу треба буде отям Василіянам працювати, щоб дозволити уважно на пейзаж, що залишився від всіх. Це ж про неї написано: «*Колокольня XVII-XVIII 66. Завершила баро-*

чою глядь с ажурними фонарцем.

В нижчому ярусі на кождій грани сохранились три ряди бойниць, в верхній – устроены проемы с полуциркульными перемычками. Плоскості граней верхнего яруса обрамлені в виде зеркал, характерных для барокко.

Ось так. Не треба вірити своїм очам, бо все тут «сохранилось», «устроено», «оформлено». Навіть малознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лобо дзвитися. Та в нас ще гірше буває. Одє погляньте – одна руна та пустка. А колись тут було село, стояли будинки, оброблялися поля, цвіли сади. Все навколо вточало у густих виневів садах, бо ж звідки могла взятися ця милознаток в книжці так підтримувано, що аж лоб

БЛАГОВІСТ

Повідомляємо, що «БЛАГОВІСТ» на 1993 р. можна передавувати в редакції від бажаного місця. Гроші слід надсилати звичайним поштовим переказом на нижче подану адресу:

Редакція «ВЛАНОВІСТ»

ul. Chopina 17

11-220 Górowo Iławeckie

або на банковий рахунок: (Увага зміна номеру

банскового рахунку!)

Redakcja «BŁAHOVIST»

Bank Spółdzielczy w Górowie Iławeckim

O/W BGŻ Olsztyn Nr. 851019-420-1612

Ціна передплати одного примірника на півроку - 36000 зл. Надсилаючи гроші, просимо піддавати місця, від якого оформляється передплата.

БЛАГОВІСТ

ВАРТО ПРИДБАТИ І ПРОЧИТАТИ

1. Українські Січові Стрільці - фотоальбом, який побачив світ у Львові 1935 р. і був підготовлений на відзначення 20-ліття від створення УСС. Містить унікальні фотографії з науковими коментарями. Ціна - 30 тис. зл.

2. Все навколо землі - вірші, поеми і казки видатного лірика для дітей Олександра Олеся. Значна частина творів поета друкується вперше. Ціна - 10 тис. зл.

3. Українські перекази - збірка українських переказів, упорядкована львівським дослідником В. Возняком, у якій поміщено легенди від часів заснування Києва до ХІХ ст. Ціна - 20 тис. зл.

4. З рілого гніза - альбом фотодокументів, які раніше николи не публікувалися, виданий до 100-річчя української еміграції до Канади. Ціна - 25 тис. зл.

5. Історія України - М. Грушевський. Книжка призначена для школярів, студентів, учителів, широкого кола читачів. 20 тис. зл.

6. Велика ілюстрована Біблія - видана в Юголавії. Ціна - 100 тис. зл.

Замовлення слід прислати на адресу редакції.

На 94 році життя, 66 священства,
7 грудня 1992 р. упокоївся у Бозі

o. Крилошинин Євстахій Хархаліс

Отець Хархаліс народився 3 жовтня 1898 р. в Яворові. Після закінчення початкової та середньої освіти був мобілізований і вступив у ряди австро-угорської армії. Був учасником оборони Львова і походу на Київ. В 1926 р. прийняв таину свяченства. Працював священиком у Дверничу, Хмелі та Тисній.

Після переселення у 1947 р. оливився у концтаборі в Явожні. Звільнено його 1949 р. Від 1957 р. отець обив греко-католицьку парafію у Дзежконю, яку вів аж до пенсії. Закінчивши активну працю, ще довгі роки допомагав у веденні дзежконського душпастирства.

Вічна йому пам'ять!

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місячник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія: o. Юліан Ібур(о.І) - відповідальний редактор, с. Романа Пашковськї СНДМ, Любомирія Тхір(лг), Богдан Тхір(г) - секретар редакції, Дарія Гарнічевська - технічна редакція.

Погляди авторів публікій не завжди сходяться з точкою зору редакції.

Матеріалів не замовлені не відсилають. В опрацюваннях застосовують собі право виправляти і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікії просимо вислати у машинописах, або у чітких рукописах.

Всім отцям, монахам і монахиням, приятелям і знайомим які надсилали на мою адресу різьяні вітання, широ дякую та бажаю обильних Божих благодатей у благодарний праці для добра нашої Церкви і народу.

о. Синкел Юліан Ібур

Екскурсії до сградельського печерного монастиря, а також мандрівки по інших монастирях і визначних місцях Львова і Львівщини організує туристсько-краснавча фірма «Витоки».

За довідками належить звертатися на адресу:

Україна
290000, Львів
бул. Вахняніна 76
Центр творчості дітей та юнацтва
Галичини, м. п. «Витоки»
п. Ольга Гижка
тел. 75-03-95

Циро запрошуємо!

На пресфонд «Благовіста» пожертви склали:

Катерина Пруд - уч. II кл. гуртової школи Чумачький шлях у дільниці проплі. З Різдвом Христовим, друзі мілі, Вітаю циро вас усіх!

«Господу помолімся», який крім Літургії, вмішає Воскресну і Повсікденну служби, Служби на різні потреби, рухомі свята, Служби празників і святам, Панахиду. Доповнений він церковними піснями, у тому числі і найновішими.

Молитовник надрукований сучасного українського мовою з вражуванням погреб громади у Польщі.

У час, коли національна мова починає займати належне її місце в Літургії, напомітити послужить Вам найкращим провідником!

Замовлення просимо керувати на адресу редакції. Ціна одного примірника - 25 тис. зл.

Український молитовник у кожній роліні!

Яків Гудемчук

Видавництво «Благовіст»

У ВИДАВНИЦТВІ «БЛАГОВІСТ»
появився
**ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
на 1993 рік.**

Бажаючі можуть придбати його безпосередньо у редакції.

Церковний календар у кожній християнській родині!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

В сріблисто-зорянім розкриплі
Чумачький шлях у дільниці проплі.
З Різдвом Христовим, друзі мілі,
Вітаю циро вас усіх!

У це велике, святе свято,
В трудному вашому путі,
Бажаю щастя вам багато,
Всього найкращого в житті!

Хай зникнуть смутки і тривоги,

Хай красно стелиться дороги
Усім вам в місті і в селі!

Хай рідна пісня, рідне слово

Найкращим другом буде всім,
Дзвенить барвисто, світанково
Багато літ, багато зим!

Хай вам спориться всяке діло,

Ідіть крізь бурі напролом,
З життям вперед крокуйте сміло

Із ясним поглядом й чолом!

Яків Гудемчук

«Благовіст»

11-220 Górowo Iławeckie.

Передплату можна оформляти безпосередньо в редакції.

Druk: OFF DRUK

Serpol